

אקוויטניה, 13.5.35

אנו מתקריבים לחופי אמריקא - אם כי קצת באיחור

של כמה שעות.

הפלגנו מסוטהמפטון בצהריים, 8 במאי. ביום הראשון

עברנו 400 מיל, ביום השני 578, בשלישי 553, ברביעי 475,

בחמשי 554. רק שלושם היה סער, ופיגרנו כמאה מיל. נביע לנ.י.

מחר בערך 3 אחה"צ.

הבוקר קיבלתי טלגרמה מנ.י.:

"ברוך בואך. בחוף יחכו עתונאים להודעתך המפורשת -

מרכז, מגביה, משלחת".

זה היום הראשון באוקיינוס שזרתה החמה.

בערב ערכתי הודעה על המצב בארץ ובציוניות ועל

הפקידי הציונות בשעה זו.

14.5.35

באיחור של כמה שעות הגענו בחמש לתחנת הקרנטין

בניו-יורק. הגיעו הנה באניה מנ.י. באי כוח המורגן זשורנאל

ויט"א. שניהם ניסו לסחוט אותי עד כמה שאפשר - ב"כ היט"א -

במזימות איבה.

בשבע בערב הגענו לחוף נ.י. פה חכו באי כוח שאר

העתוננים והמון חברים, בחוכם זלמן.

שווחתי ארוכות עם ב"כ הפארווערסט וחסאג.

מחר פגישת עתונאים.

ניו-יורק, 15.5.35

פאלקור סידר פגישת עתונאים וארוחת ארים.

ישב ראש ליפסקי. השתתפו מק, ווייז (הצעיר) והעתונאים - יהודים וכלליים. סקרתי (אנגלית) על המצב ותפקידי השעה. היו שאלות: על עבר הירדן, הרוויז, כשרות המסבחים. בסוף שיחה מיוחדת עם ב"כ הטיימס.

סלגרפתי לברנדייס שאני רוצה לראותו - ומיד קבלתי

ממנו חשובה שהוא נכון לראותני מחר או ביום הששי. היות שיום מחרת כבר תמוס - אסע לווינגטון ביום ו'. אשווח אתו על המועצה המחוקקת ועל הנגב.

- התייעצתי עם חברים אחרים (צוקרמן שהגיע רק היום

לנ.י., וורטהיים והמלין) על מצב השקלים. רע יותר משהפסימיסט הגדול יכל היה לחשוש. עד עכשיו הפיצו חברינו רק 10.000 שקל. ליפסקי אמר לי שלכלליים יהיו בעד השנחים 130.000: הדסה 90.000, הגברים 40.000.

"קבלת הפנים" של העתונות היהודית והטיימס לא רעה.